

Slikkertjes-Nieuwsbrief

familievanderslikke.nl

NEGENDE JAARGANG

NUMMER 107, NOVEMBER 2015

COLUMN VAN (OOM) JOHAN

HUWELIJK

Onze oudste kleinzoon, de stamhouder, is in het huwelijk getreden. Wat een feest! En nu maar hopen dat de Slikkertjes familie groeit. Uiteindelijk is geen groei, stilstand. Oké, er lopen nu volgens de familiekrant nog zeven vrouwen zwanger, maar toch. Alles telt mee toch? Ik heb de familie gepromoot want ik heb hem ingepeperd dat zijn overgrootvader Marinus Maarten van der Slikke was, zijn opa Johannes Martinus heet en hijzelf ook een Johannes Martinus is. Dat geeft verplichtingen nietwaar. En hij is een echte van der Slikke. Goed, hij noemt zich Slikkie, dat mag van mij wel want je moet de ander ook een beetje ruimte geven.

Desalniettemin is hij een echte van onze kant! Zowel in naam als in karakter. Geloof u het niet? Ik kan je daarvan overtuigen.

Zo wilde hij eens zijn goede wil tonen en schonk voor zijn schoonfamilie koffie in. Zijn nu echtgenote keek vol verbazing naar de hoeveelheid gekookte melk die hij bij de koffie goot. ‘Dat is toch niet lekker, zoveel melk’ zei ze verontwaardigd. ‘Natuurlijk wel’, antwoordde hij: ‘dat vind ik lekker’. Kijk, dat is een man naar mijn hart. Ik vind veel melk in de koffie ook lekker!

Koffie verkeerd

Verder beweert men dat hij tegenwoordig ook een agenda heeft, althans met andere woorden, een vrouw die zijn agenda bijhoudt en beheert. Want dat hij vergeetachtig is komt meer voor in de familie. Zoals jullie inmiddels gemerkt hebben, is mijn vrouw ook mijn secretaresse. Dat Jeanine o.a. Johan beïnvloedt is logisch en dat op zijn beurt Johan o.a. Jeanine beïnvloedt is net zo goed logisch. Dat bleek toen Jeanine, die heel punctueel is, een verjaardag vergat. Een verjaardag vergeten in de familie is voor mij heel gewoon. Ook zichzelf geef toe dat ze waarschijnlijk door Johan wordt beïnvloed.

Redactie:
M.M. van der Slikke
Email:
MMvdSlikke@klikSAFE.nl

Sitebeheer:
Lydia den Toom - van Krimpen
Email:
Toom@kpnmail.nl

En ten slotte dit, wat vindt U ervan dat Jeanine, Johans kleding uitzoekt? Dat is volgens mij ook heel gewoon. Mijn vrouw koopt mijn kleding ook, tot zelfs mijn ondergoed toe. Ik hoef zelfs niet mee om te passen, ideaal!

Hij is dus in het huwelijk getreden en wij mochten deze grote dag bijwonen. We werden ten huize van de bruid met gepaste vreugde en belangstelling ontvangen. Toen we van koffie waren voorzien en onze bloem op onze kleding hadden gespeld, nou ja niet echt hadden gespeld, want dat is vaak een heisa. Ook wel eens geprikt in je vingers met die kleine speldjes? Een bloeding is dan niet te voorkomen. Nee, bij deze bruiloft waren de corsages van magneten voorzien, ideaal.

Het bruidspaar

Maar goed na dit welkom werd Johannes Martinus en zijn bruid verwacht samen in een automobiel. En inderdaad, even later kwam hij in een prachtig kostuum, echt een juweeltje met zijn bruid aangereden. De bruid zag er ook schitterend uit. Wat ik wel een beetje sneu vond voor Johannes dat hij in een hele oude auto, een Volkswagen, reed. Hij heeft zelf een prachtige supersnelle rode sportwagen en nu kwam hij in een oud beestje voorrijden! Goed het was wel een witte, maar toch.

Maar ja, een trouwdag kost veel geld en je moet ergens op bezuinigen. Een ambtenaar van de burgerlijke stand is ook niet goedkoop, dus had Jeanine aan haar vader gevraagd om hen in het huwelijk te bevestigen. Dat wilde pa wel.

Op een dominee kun je niet bezuinigen dus werd de eigen predikant van Johan gevraagd.

Overigens was het zeker geen low-budget bruiloft. Er werd wel geen champagne geschonken maar voor de rest was er op de trouwdag geen nee te koop. En ook gingen, geloof ik, Johan en Jeanine niet op een tandem op huwelijksreis. Het was een fijne dag, vooral van de toespraak van pa van den Berge heb ik erg genoten. Een juweeltje van een huwelijksambtenaar die pa. Hij vergat alleen om mij in zijn toespraak te benoemen, want uiteindelijk ben ik toch een belangrijk persoon, wie heeft bijvoorbeeld twee verschillende kleuren ogen, alleen ik! Maar, iedereen vergeet wel eens wat.

Ik hoop dat het bruidspaar een goede en fijne tijd tegemoet gaat. En als ze mijn karakter hebben dan moet het wel lukken, denk ik. In ieder geval starten ze beter dan ik. Want hoewel ik mijn ouders nog steeds zeer dankbaar ben dat wij in mochten wonen, hadden we een slaapkamer waar 6 kasten in waren en alle broers en zussen hadden een kast. Dus om de haverklap kwam er iemand binnen die in een kast moest zijn. Een beetje onrustig was dat wel.

Maar goed, dat mocht de pret niet drukken. We hadden een bed, we hadden 2 stoelen om op te zitten, wat wil een mens nog meer. En Johan en Jeanine hebben een heel huis. Nou, ik zeg maar zo: geluk ermee en ik hoop nog eens wat van hen te horen.

Een hartelijke groet van
Johannes Martinus

FOTO VAN DE MAAND

Wederom hebben wij gebruik gemaakt van de fotocollectie van **(tante) Lydia**. En gelet op het jaargetijde hebben wij gekozen voor de onderstaande foto. Deze bijzondere foto is genomen tijdens een Sinterklaasavond op 5 december 1958 (?), gehouden in de voorkamer aan de Binnensingel 29 te Vlaardingen.

Sinterklaas is hier **(oom) Rinus**. Wij kunnen ons nog herinneren dat hij iedere keer aan **oma** vroeg of hij met zijn broers en zussen Sinterklaasavond mocht houden. Alhoewel **opa en oma** dit vanwege hun principes eigenlijk niet wilde, hebben zij uiteindelijk daaraan toegegeven vanwege het feit dat **(oom) Rinus** niet was zoals de andere kinderen. Maar **(oom) Rinus** wilde niet alleen een Sinterklaasavond houden, hij wilde ook Sinterklaas zijn.

Op de dag van de bewuste avond is **(oom) Rinus** de gehele dag doende geweest om een mijter, een Sinterklaasmantel en dergelijke te maken. En zoals je op de foto ziet, is het nog aardig gelukt ook. Om de avond te laten slagen zorgden de grote broers en zussen voor de cadeautjes.

's Avonds om zeven uur moesten wij allen in de woonkamer zitten en plotseling werd er hard op de deur gebonsd. En ja hoor, daar kwam Sinterklaas binnen met twee grote manden vol cadeautjes. De kleine broertjes en zusjes waren echt bang van hem omdat zij dachten dat hij de echte Sinterklaas was. Het is een hele gezellige avond geworden en allen hebben hiervan genoten.

Op de foto staan v.l.n.r.

(oom) Piet bakker, Sinterklaas, (oom) Benjamin, (oom) Cees en opa van der Slikke

In diezelfde periode, vlak voor de kerstdagen, vroeg **(oom) Rinus** aan **opa en oma** of zij ook een kerstboom wilden kopen compleet met kerstballen en kaarsjes. Immers iedereen heeft een kerstboom en wij nooit, was zijn argument. Maar **opa en oma** hadden ook hier principiële bezwaren om een kerstboom aan te schaffen. Maar uiteindelijk gaf **oma** het toe onder voorwaarden dat het geen grote kerstboom zou worden en dat het niet in de woonkamer mocht staan.

Oom) Rinus ging direct op stap voor een kerstboompje en kwam vijf minuten later terug met een boompje, amper 25 cm hoog en dat slecht een kwartje (25 cent) kostte. Vol ijver werd toen het kerstboompje door hem versierd met allerlei tierelantijntjes. Maar ook de andere kinderen deden mee om het boompje gezellig op te tuigen. Het resultaat mocht er zijn.

Zo is het dan toch gebeurd, dat er bij **opa en oma van der Slikke**, aan het eind van de dag voor de kerst, een gezellig kerstboompje stond in een slaapkamer.

HET ZIEKENHOEKJE

Het doet ons een genoegen te kunnen melden dat wij een mail van **(oom) Cees** hebben ontvangen. Uit de mail begrijpen wij dat het redelijk met hem gaat, maar dat er wel zorgen blijven. Wij wensen dan ook in deze **(oom) Cees** veel sterkte en dat het alles bij elkaar nog mee mag vallen. **(Oom) Cees** stuurde ons de volgende mail.

Hallo lieve familie...

Bij deze dan even een kort berichtje van mij.

Allereerst heel veel dank voor alle medeleven en gebeden. Ik ben ervan overtuigd dat ik daarom nog in leven ben. Immers zou ik 2015 waarschijnlijk niet halen.

Ook zeg ik hartelijk dank voor de kaarten die ik heb mogen ontvangen. Helaas ben ik niet zo schrijver om iets over mijzelf te schrijven hoe het met me is. Het ene moment gaat het beter dan een ander moment.

(oom) Cees

Gelukkig gaat het nu redelijk goed met mij. Ik ben zelfs met toestemming van de specialist al een paar keer op vakantie gegaan. Gelukkig is de ziekte stabiel. In begin januari moet ik weer naar het ziekenhuis. Dan gaan ze weer totaal scan van mij maken. Voordien hoop ik nog een weekje weg te gaan naar de zon.

Een Shih Tzu

Ik mag niet afvallen en klachten mogen niet toenemen. Ik blijf maar optimistisch.

Overigens heb ik zelfs voor gezelligheid een jong hondje gekocht, een Shih Tzu, naam Cody.

Al met al heb ik niet te klagen en ik hoop dat dit voor de hele familie gelden mag. Verder heb ik eigenlijk niets meer te melden.

Lieve groet uit Alkmaar.
Cees

Alhoewel gezien de omstandigheden het nog redelijk met **(oom) Cees** gaat, vragen wij jullie hem toch te gedenken door hem een kaartje te sturen.

Zijn adres is: **C. van der Slikke,
Oosterweezenstraat 309,
1823 CN Alkmaar.**

Van **(oom) Jaap** hebben wij ook een mail ontvangen in verband met zijn ziekte. Alhoewel oom met **(oom) Jaap** het redelijk gaat, blijft hij last houden van zijn ingewanden. Wij wensen **(oom) Jaap** in deze veel sterkte en hopen dat het uiteindelijk nog alles goed mag komen.

Hallo allemaal,

Naar omstandigheden is het met mij redelijk. In Nieuwsbrief 105 had ik al gemeld dat er bij de CT-scan van 12 augustus, een lek(je) was geconstateerd in de verbinding die was gemaakt na het verwijderen van het stuk darm waarin de tumor zich had genesteld.

(oom) Jaap

Het vervolgonderzoek daarop had pas op 8 september plaats met een Coloscopie-onderzoek, daarbij werd een minuscuul gaatje in die verbinding gevonden. De uitvoerend arts zei toen dat het voor het apparaat een kleine moeite was dat even te dichten, maar omdat mijn chirurg verantwoordelijk is voor wat er met mij gebeuren moet, moest deze daarvoor eerst toestemming geven. Als gezegd, weigerde hij deze oplossing en wilde dat zelf d.m.v. een operatie verhelpen, volgens hem was dat beter.

Nou, die operatie heeft onlangs op 4 november plaats gehad, kan je nagaan hoe traag alles gaat. Zo'n operatie, die geen spoed heeft, vraagt heel veel voorbereiding, het begint met een 'operatieve-screening' om te kijken of je gezond genoeg bent om de operatie te ondergaan. Dan volgen er een aantal voorbereidende gesprekken o.a. met de arts-assistenten, de anesthesisten, de fysiotherapeut, de verpleegkundigen van de afdeling chirurgie etc. Tenslotte nog een laatste gesprek met de chirurg, waarbij hij vertelde dat het een relatief lichte ingreep betrof en dat daarom geen ruggenprik nodig was.

Op 4 november was het dus zover, het eerste wat ik kreeg op de operatie afdeling was een ruggenprik, (bij nader inzien dus toch maar wel) het volgende was een narcose. Van het tussenliggende tot het bijkomen op de verpleegafdeling weet ik niets. Enige tijd na het bijkomen kwam de chirurg langs en heb ik hem gevraagd of het probleem nu opgelost was, zijn antwoord was NEE. Ik vroeg uiteraard waarom niet, hij zei 'we hebben het gaatje niet kunnen vinden'.

(oom) Jaap in het ziekenhuis

Hoe komt dat nou? Wel bij het Coloscopie-onderzoek wordt gebruik gemaakt van een camera met vergrotende lens, bovendien wordt het beeld geprojecteerd op een scherm en zodoende was het gaatje goed zichtbaar. Ik heb het zelf ook gezien omdat ik geen 'roesje' genomen had en volledig helder was en mee kon kijken op het scherm. De behandelende arts wist daarom dat het een minuscuul klein gaatje was. En de chirurg, die was komen kijken, dacht waarschijnlijk dat het ongeveer de ware grootte was. In werkelijkheid was het dus blijkbaar onzichtbaar klein.

De operatie is dus volkomen zinloos geweest en de kosten die daarmee gemoeid zijn weggegooid, want nu is besloten het gaatje alsnog maar te dichten m.b.v. het Coloscopie apparaat. Dat gebeurt met een heel klein r.v.s. krammetje dat vanzelf wordt ingekapseld in het omliggende weefsel. Dat is geen enkel probleem want er lopen heel wat mensen rond met hele staalconstructies in hun lijf.

Wat een lang verhaal eigenlijk en ik ben nog niet eens klaar, want een paar weken geleden verscheen er een klein bolletje in mijn rechter lies, ik dacht ach een opgezet kliertje, dat verdwijnt vanzelf wel weer. Maar dat gebeurde niet, het werd snel groter en veroorzaakte ook hevige pijn. Dus naar de huisarts en jawel het was een liesbreuk en staat los van alles wat de laatste jaren is gebeurt, zoiets ontstaat spontaan uit het niets en heeft niets met leeftijd, zwakte of ziekte te maken. Maar het moet wel door een operatie worden verholpen, a.s. dinsdag heb ik daarover weer een gesprek in het ziekenhuis. Volgens de huisarts is dat niet meer dan een dag-opname, ik hoop dat hij gelijk heeft want ik lijk wel erg gevoelig voor complicaties.

Nou ik laat het hierbij, maar het is ook moeilijk om dit allemaal in een paar woorden te zeggen.

Hartelijke groeten,
Jaap.

Voor degene die (oom) Jaap nog een kaartje willen sturen, volgt hier zijn adres.

De heer J. van der Slikke
Hoge Dries 335,
7335 AT Apeldoorn.

Bel je liever:

055-5331460

Mailen mag ook:

jvdslikke@ornge.nl

GEDICHT VAN DE MAAND

Dan volgt nu weer een oud kinderliedje. Het is een liedje dat in de jaren zestig van de vorige eeuw veel werd gezongen tijdens een schoolreisje. En dat was echt genieten.

Als je dit liedje wilt beluisteren, dan moet je gaan naar:

<https://www.youtube.com/watch?v=Xja0XEI95sU&index=3&list=PL82F76A2316DC0DB6>

Af en toe gaan pa en moe.

Af en toe gaan pa en moe,
Met ons naar de speeltuin toe
Dat is voor ons kind'ren
het fijnste dat bestaat.
't Is een eind bij ons vandaan
Daarom gaat de karavaan
's Morgens vroeg op weg,
dan zijn wij er niet zo laat

Refrein

Heeft mama een goede bui
En is papa niet te lui,
Nou dan gaan we naar de speeltuin.
Ma draagt broodjes in een mand
Pa de trommel met verband
En dan gaan we naar de speeltuin
En we wippen en we draaien en
we schommelen zo fijn,
Tot we misselijk van het draaien
en de limonade zijn.
Heel de dag is het dan een feest
Tot we 'r uitzien als een beest
Nu we heerlijk naar de speeltuin zijn geweest

Kleine Piet vliegt van de wip
Valt zijn tanden door zijn lip
Hij brult als een wilde
als papa verbinden wil
Lien draait in de molen rond,
Jankend als een jonge hond.
Want ze wil er uit en
dat ding dat staat niet stil

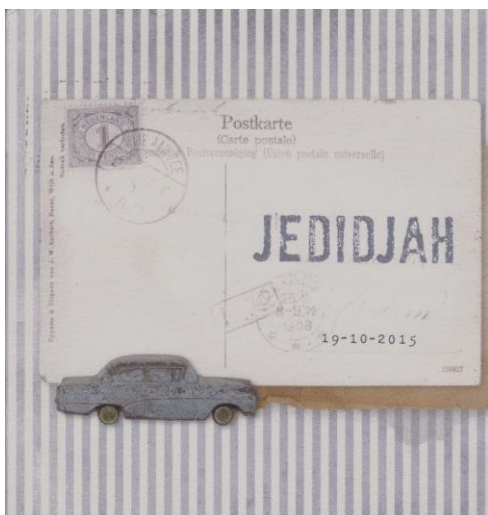
Refrein

Komen wij dan 's avonds thuis,
Vuil van zand en stof en gruis.
Dan zegt papa boos:
Dat was beslist de laatste keer
Maar we zeuren al weer gauw
Mama, wanneer gaan we nou
Nog eens naar de speeltuin.
en spoedig gaan we weer

Refrein

GEBOORTE

Matthias en Joukje Bos –Visser zijn jl. 19 oktober verblijd met de geboorte van een zoon. Wij mochten via de mail onderstaande geboortekaartje ontvangen.

Door deze feliciteren wij **Matthias en Joukje**, maar ook **Lukas** van harte met de geboorte van hun zontje en broertje **Jedidjah**.

Onlangs hebben wij de moeder gesproken en we hebben begrepen dat het met de moeder als ook met de baby goed gaat.

Wat de namen betreft:

Jedidjah betekent bemind van Jehova en **Ezra** betekent Hulp of helper.

Geboortekaartje Jedidjah Bos

Wellicht zijn er die **Matthias, Joukje en Lukas** willen feliciteren. Voor de duidelijkheid volgt hier hun adres.

**Familie M. Bos,
Violierstraat 17,
2906 EJ Capelle aan den IJssel.
06-27974703.**

Bellen kan ook

Dan doet het ons een genoegen dat wij bericht hebben ontvangen van **Teun en Rebekka Broer –Mudde** waarin zij ons medelen dat zij medio maart een baby'tje verwachten.

Als gevolg van bovengenoemde mededelingen is de lijst van gezinnen waar een baby'tje wordt verwacht gewijzigd en ziet er nu dus als volgt uit.

Adriaan en Evelien Ottervanger- Stam, begin december;
Hans en Nathalie den Besten – Bos, begin december;
Ard en Lysanne Vogelaar – Bos, begin december
Anthonie en Annelies Soffree – van der Heide, medio januari 2016;
Berend-Jan en Joanne Zeevat – Stam, eind januari 2016;
Dennis en Marit Visser – van der Slikke begin februari 2016;
Daniël en Mariska Gerrets – van der Slik, medio februari 2016;
Teun en Rebekka Broer – Mudde, medio maart 2016;
Jurian en Louise Waaijenborg – van Noort, eind maart 2016.

VERLIEFD – VERLOOFD - GETROUWD.....

Hier volgt een mooie foto c.q. dankbetuiging van het bruidspaar **Johan – Jeanine Van der Slikke- van den Berghe**. [Johan is een kleinkind van (oom) Johan en (tante) Clazien].

Als er zijn die het bruidspaar alsnog een kaartje willen sturen dan moeten zij die sturen naar:

**Bruidspaar van der Slikke – van den Berghe,
Evert Jan Boksweg 9,
7361AH Beekbergen.**

OPDAT WIJ HET NIET VERGETEN

Dan gaan wij weer verder met de levensgeschiedenis van **opa en oma van der Slikke – Don.**

Zoals jullie weten heeft **oma van der Slikke** verscheidene malen in het ziekenhuis gelegen.

Eénmaal is **oma** eind jaren vijftig van de vorige eeuw opgenomen in het oude gemeenteziekenhuis aan de Hofsingel te Vlaardingen vanwege een acute reuma. De dokter deelde mee dat het zeker enkele weken zou duren eer dat **oma** naar huis mocht. Gelukkig draaide thuis alles goed. **(Tante) Lydia**, die toen al enkele jaren thuis was, heeft de zorg van het gezin op zich genomen. Een hele zware klus die ze tot een goed einde heeft gebracht.

Algemeen ziekenhuis te Vlaardingen

Alhoewel dus thuis alles goed ging kwamen er grote financiële zorgen want **opa en oma** waren niet verzekerd. En een daagje ziekenhuis kostte al gauw honderd gulden. Met hangen en wurgen heeft **opa** een paar maal de rekening kunnen betalen. Maar op een gegeven moment was de rek er uit en zag **opa** het niet meer zitten. **Oma** had toen echter zo'n groot geloof dat zij in alles op de Heere vertrouwde en dus dat Hij ook voor het geld zou zorgen. En dat is ook gebeurd.

Ds. H. Hofman

En inderdaad, van verschillende kanten werd geld geschonken en in de brievenbus gedaan. Maar ook ds. Hofman uit Schiedam, waar we toen nog niet officieel kerkte, bracht een groot som geld waardoor **opa** weer een rekening kon betalen.

Gelukkig mocht **oma** weer spoedig daarna opknappen en thuis komen, alhoewel **oma** nog jaren last van acute reuma heeft gehad en daardoor veel bed moest houden.

En zoals in de vorige nieuwsbrief al is vermeld, hebben **opa en oma** een kleine twintig jaar daar gekerkt. En in die twintig jaren heeft ds. Hofman verscheidene kinderen van **opa en oma** hun huwelijk kerkelijk bevestigd.

Enkele jaren na het overlijden van ds. Hofman in 1975 zijn zij verhuisd naar Hendrik Ido Ambacht en gingen zij te kerk bij ds. A. de Waard die daar toen stond.

In de vorige nieuwsbrief hebben wij jullie wederom uitgenodigd om ook eens een stukje te schrijven over **opa en oma van der Slikke** voor de nieuwsbrief. Helaas hebben wij (nog steeds) geen reactie gehad.

JARIGE VAN DE MAAND

Alvorens “de Jarige van der maand december” bekend te maken eerst een herinnering betreffende “de Jarige van de maand november”.

En zoals jullie het nog wellicht weten is dit:

Job van der Slikke

Job is de jongste uit het gezin van **Marco en Lenette van der Slikke – Seip**.

Hij hoopt op **woensdag 25 november** vier jaar oud te worden. Dus al een heel ventje. En als het goed is mag hij die dag naar school. Het is heel spannend voor hem.

Volgens ons vindt **Job** het heel fijn als hij héééééél véééééél kaarten ontvangt voor zijn verjaardag. Voor al diegene die **Job** een kaartje willen sturen volgt hier zijn adres.

**Job van der Slikke,
Fagot 7,
3286 TH Klaaswaal**

Bellen mag ook **0186-575743**
Liever mailen **slikke@solcon.nl**

Job

En dat volgt nu de bekendmaking van “de Jarige van de maand december”.

Het is voor ons iedere maand spannend wie “de Jarige van de maand” wordt. Doorgaans ontvangen wij geen aanmeldingen. Maar opvallend is, dat wij meestal na een herinnering meerdere aanmeldingen ontvangen. En dan moeten wij beoordelen welke familie aan de beurt is. Nu blijkt dat de ene familie actiever is in het aanmelden voor een Jarige van de maand dan een ander familie. Hierdoor ontstaat een scheefgroei en dit willen wij voorkomen.

Dit proberen wij een beetje recht te trekken door om in die maanden, waarvoor wij geen aanmelding hebben ontvangen, een familie op te zoeken die niet evenredig in de lijst van de Jarige van de maand is vertegenwoordigd. Op deze wijze hopen wij dat op een eerlijke manier iedere familie op zijn tijd aan de beurt komt. Te meer, daar gebleken is dat deze rubriek zeer populair is bij de familie. Dit ter toelichting.

O ja, dan volgt nu de mededeling wie “de Jarige van de maand december” is.

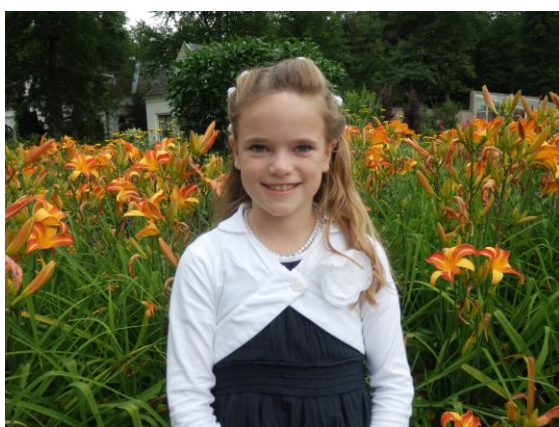
Deze aanmelding kregen wij al in de maand oktober gemaaild. En daar er geen andere kandidaat is aangemeld is voor ons de keuze niet zo moeilijk. Want als wij een aanmelding hebben ontvangen, dan gaan wij zelf niet op zoek naar een andere kandidaat.

Wij ontvingen in oktober de volgende mail.

Ha Maarten en Sophia,

Aangaande de Jarige van de maand december zouden wij het leuk vinden als onze kleindochter Lisa Snoeij de jarige van de maand mag zijn. Zij is op 21 december jarig en hoopt dan 13 jaar te worden. Verleden jaar hebben wij ze ook opgegeven maar toen was er een ander aan de beurt.

Lisa is een lieve meid en is door de weeks altijd op het schippersinternaat wat ze soms wel eens moeilijk vind. Al met al doet ze heel goed haar best om het voor iedereen gezellig te maken.

Lisa Snoeij

Omdat het vakantie als ze jarig is, geven wij haar thuis adres op.

Lisa Snoeij,
Treviso 79,
2921 BJ Krimpen aan den IJssel.

Liefs
Cees en Elisabeth.

Het zal duidelijk zijn dat wij hier niet omheen kunnen. En het is nog gemakkelijk ook.

TENSLOTTE

**Hartelijke groeten,
(Ome) Maarten en (tante) Sophia**